

image not found or type unknown

En defensa pròpia

Jacint Verdaguer

Fecha de publicació:
01/01/2002

Sello Editorial:
Tusquets Editores

Contacto de prensa

Nombre: Delia Louzán

Teléfono: 93 492 81 57

Email:
delia@tusquets-
editores.es

Nombre: Natalia Gil

Teléfono: 93 492 81 36

Email:
nataliagil@tusquets-
editores.es

Jacint Verdaguer, el poeta admirat i estimat, i un dels autors amb més projecció internacional, l'any 1895 va recórrer a la premsa progressista per defensar-se d'unes acusacions desproporcionades i denunciar la seva compromesa situació. Rebutjat pel seu protector, el marquès de Comillas, i amonestat pels seus superiors eclesiàstics, a causa dels seus contactes amb visionaris i exorcistes, va quedar pràcticament aïllat amb la prohibició de continuar les tasques sacerdotals. Llavors va escriure aquests articles que es coneixen amb el títol de **En defensa pròpia**, i que no només són el clam d'un home ferit sinó que constitueixen una fita cabdal del periodisme català i de la prosa catalana contemporània. **Al centenari** de la seva mort, presentem aquests documents editats i anotats pel doctor **Narcís Garolera**, que avui encara són motiu de discussions i conjectures i que donen testimoniatge d'un gran escriptor i poeta que, rebel, es va enfrontar a les pressions que volien limitar la seva independència i la seva llibertat.

image not found or type unknown

Jacint Verdaguer

Jacint Verdaguer i Santaló (Folgueroles, 1845-Vil.la Joana, 1902) fou poeta i sacerdot. S'inicià com a vicari a Vinyoles d'Orís, per més tard ser capella de vaixell a la Companyia Transatlàntica i finalment a la capellania privada de la residència del marquès de Comillas. Coronat a Ripio, i després de l'èxit de *Canigó*, el 1886 emprèn un viatge a Terra Santa com a pelegrí a la recerca de la perfecció espiritual i del qual va tornar trasbalsat. Fou el començament de la davallada: amb una forta crisi espiritual i acusat de malversació de fons i de practiques poc ortodoxes, el tribunal eclesiàstic de Vic li retirà les llicències sacerdotals i no fou rehabilitat fins que el 1898 signà la retractació. Malalt i afeblit per la tuberculosi, morí el 10 de juny als cinquanta-set anys, ara fa més d'un segle. Fou enterrat de manera multitudinària amb el reconeixement implícit que havia mort el **poeta nacional de Catalunya**. Amb una ingent producció, **Verdaguer** és autor d'obres tan conegudes com *L'Atlàntida* (1878), *Idil.lis i cants místics* (1879), *Canigó* (1886), *Pàtria* (1888), *Dietari d'un pelegrí a Terra Santa* o la tan coneguda oda *A Barcelona*. Del mateix autor, **tusquets editors** ha publicat el volum **En defensa pròpia** (L'Ull de Vidre 2), una fita cabdal del periodisme i de la prosa en llengua catalana contemporanis.